

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/33/2020
Identifikačné číslo spisu: 1019200382
Dátum vydania rozhodnutia: 04.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1019200382.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Šrobárova 2, Košice, právne zastúpený: Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., Murgašova 3, Košice, proti žalovanému: 1/ Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Stromová 1, Bratislava, 2/ Výskumná agentúra, Sliachska 1523/1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti Správy o zistenej nezrovnalosti č. 313IP180069003 zo dňa 15. januára 2019, Správy o zistenej nezrovnalosti č. P 3521/2019-072 (č. záznamu A252/2019-072) zo dňa 15. januára 2019, Správy o zistenej nezrovnalosti č. 313IP180083002 zo dňa 15. januára 2019, Správy o zistenej nezrovnalosti č. P3521/2019-072 (č. záznamu A231/2019-072) zo dňa 15. januára 2019, Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 313011D103Z004 zo dňa 15. januára 2019, Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 313011D103Z003 zo dňa 15. januára a Správy z kontroly k ŽoP č. 313011D103400101 (č. spisu P 3521/2016-082, č. záznamu A124/2019-072) zo dňa 9. januára 2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/52/2019-225, 2S/69-74/2019-225 zo dňa 10. júla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/52/2019-225, 2S/69-74/2019-225 zo dňa 10. júla 2019 z r u š u j e a v e c v r a c i a krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti Správy o zistenej nezrovnalosti (ďalej len „správa o zistenej nezrovnalosti“, alebo „správa“) č. 313IP180069003 zo dňa 15. januára 2019, správy č. P 35221/2009-072 (č. záznamu A252/2019-072) zo dňa 15. januára 2019, správy č. 313IP180083002 zo dňa 15. januára 2019, správy č. P3521/2019- 072 (č. záznamu A231/2019-072) zo dňa 15. januára 2019 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov (ďalej len „žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov“, alebo „žiadosť“) č. 313011D103Z004 zo dňa 15. januára 2019, žiadosti č. 313011D103Z003 zo dňa 15. januára a Správy z kontroly k ŽoP č. 313011D103400101 (č. spisu P 3521/2016- 082, č. záznamu A124/2019-072) zo dňa 9. januára 2019 pre neprípustnosť, pretože smeruje proti aktu orgánu verejnej

správy v administratívnom konaní, ktorý nemohol mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, pretože žaloba bola odmietnutá.

2. Krajský súd z administratívneho konania zistil, že žalobca uzavrel dňa 7. marca 2017 so žalovaným 1/, zastúpeným žalovaným 2/ pre Operačný program Výskum a inovácie Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (ďalej len „Zmluva o poskytnutí NFP“) č. 001/2017/1.1.3/OPVáI/DP podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 25 zákona č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 292/2014 Z.z.“) a § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 523/2004 Z.z.“) po tom, čo bola žalobcovi schválená žiadosť o poskytnutie NFP podľa zákona č. 292/2014 Z.z. Žalobcovi bol schválený NFP vo výške 9.675.121,72 €, čo predstavuje 95 % z celkových oprávnených výdavkov v sume 10.184.338,65 € na realizáciu aktivít projektu: „Medicínsky univerzitný vedecký park v Košiciach (MediPark, Košice - Fáza II.)“, kód projektu ITMS: 313011D103, financovaného z Európskeho fondu regionálneho rozvoja.

3. Žalovaný 2/ zaslal dňa 15. januára 2019 žalobcovi list VEC: Správa o zistenej nezrovnalosti č. spisu: P 3521/2019-072, č. záznamu: A 252/2019-072“, prílohou ktorého bola Správa o zistenej nezrovnalosti č. 313IP180069003 zo dňa 15. januára 2019 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 313011D103Z004 zo dňa 15. januára 2019. Žalovaný 2/ žiadal žalobcu o vrátenie NFP v sume celkom 141.659,74 € (celková suma neoprávnených výdavkov 156.729,01 €) s poukazom na porušenie § 31 ods. 1 písm. b) zákona č. 523/2004 Z.z. a čl. 6 bod 6.10. zmluvy o poskytnutí NFP č. 001/2017/1.1.3/OPVáI/DP zo dňa 7. marca 2017, ktoré mali byť zistené v súvislosti s vykonaním vládneho auditu A927 K4611.

4. Dňa 22. januára 2019 bol žalobcovi doručený správny akt žalovaného 2/ zo dňa 15. januára 2019 „VEC: Správa o zistenej nezrovnalosti č. spisu: P 3521/2019-072, č. záznamu: A 231/2019-072“, prílohou ktorého bola Správa o zistenej nezrovnalosti č. 313IP180083002 zo dňa 15. januára 2019 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 313011D103Z003 zo dňa 15. januára 2019. Na základe uvedených správnych aktov žiadal žalovaný 2/ žalobcu o vrátenie NFP v sume celkom 7.232,80 € (celková suma neoprávnených výdavkov 7.613,48 €) s poukazom na porušenie § 31 ods. 1 písm. b) zákona č. 523/2004 Z. z. a čl. 6 bod 6.10. Zmluvy o NFP.

5. Vystaveniu žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov a správ o zistenej nezrovnalosti predchádzalo vykonanie kontroly ex post podľa zákona č. 357/2015 Z. z. o finančnej kontrole a audite a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 357/2015 Z. z.“). Dňa 20. novembra 2018 bol žalobcovi doručený Návrh správy z kontroly zo dňa 16. novembra 2018 vypracovaný žalovaným 2/ v zmysle § 22 ods. 1 zákona č. 357/2015 Z. z. a § 3 ods. 1 písm. f) zákona č. 292/2014 Z. z. Žalobca podal proti zisteným nedostatkom a navrhnutým opatreniam námietky, v ktorých žiadal prehodnotiť zistenia a závery z finančnej kontroly a zároveň žiadal o prehodnotenie definovania neoprávnenosti výdavkov v plnej výške. Na základe Správy z kontroly zo dňa 9. januára 2019 boli námietky žalobcu vyhodnotenú ako neopodstatnenú s tým, že ako prijímateľ je povinný vrátiť finančné prostriedky.

6. Na základe žaloby žalobcu o preskúmanie vyššie uvedených správnych aktov krajský súd primárne zisťoval, či sú splnené podmienky na konanie vo veci, medzi ktoré nepochybne patrí aj spôsobilý predmet prieskumu, t.j. rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré zasahuje do práv, právom chránených povinností a povinností dotknutého subjektu alebo sa ich priamo dotýka.

7. Krajský súd bol toho názoru, že administratívnu kontrolu nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály z vykonanej kontroly za rozhodnutia ovplyvňujúce práva, právom chránené záujmy a povinnosti účastníkov konania vydané v takomto konaní, keďže kontrolou sa len zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami zákona č. 523/2004 Z.z. V tejto súvislosti poukázal na najnovšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 57/2018 a aj skoršiu rozhodovaciu prax sp.zn. 5Sžf/26/2012 zo dňa 29. novembra 2012 a sp. zn. 4Sžf/56/2015 zo dňa 8.

júna 2016, v ktorých najvyšší súd dospel k záveru, že správa o zistenej nezrovnalosti ako taká nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sama o sebe nepredstavuje zásah do práva a právom chráneného záujmu kontrolovaného subjektu (žalobcu). Správu o zistenej nezrovnalosti je možné považovať len za výstup z kontroly, ktorý sa nemohol dotknúť právneho postavenia žalobcu a spôsobiť mu ujmu na jeho právach. V prípade, že správny orgán vydal napadnutý úradný list vo forme výzvy na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých podľa zákona č. 528/2008 Z.z., nemohol správny orgán zároveň uplatniť svoju rozhodovaciu právomoc, nakoľko tu absentuje donucovacia zložka výkonu verejnej moci. Ide totiž len o výzvu na dobrovoľné plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (iba tvrdených) skutočností. Preto súdnemu prieskumu v správnom súdnictve nepodlieha.

8. Krajský súd považoval za nesporné, že v správach o zistenej nezrovnalosti absentuje právne vynútiteľný výrok o povinnosti vrátiť poskytnuté finančné prostriedky. Správami boli žalobcovi oznámené zistené nezrovnalosti v priebehu kontroly, tak ako to ustanovuje zákon č. 528/2008 Z.z., a preto ich možno považovať za podkladové rozhodnutia, majúce predbežnú povahu vzhľadom na zákonný postup vyplývajúci z § 27a zákona č. 528/2008 Z.z. Ohľadom preskúmania žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov krajský súd uviedol, že žalovaný využil zákonnú možnosť vyplývajúcu z § 27a ods. 1 zákona č. 528/2008 Z. z. a keďže zistil porušenie zákona, vyzval žalobcu ako prijímateľa na vrátenie časti poskytnutého príspevku na predmet zákazky. Podľa názoru krajského súdu nejde o rozhodnutie vydané v rámci výkonu pôsobnosti žalovaného ako správneho orgánu a oblasti verejnej správy, ktoré by bolo možné podrobiť súdnemu prieskumu.

9. Na základe uvedeného krajský súd konštatoval, že neboli naplnené všetky podmienky na preskúmanie napadnutých rozhodnutí, pretože žaloba smeruje proti aktu orgánu verejnej správy, ktorý nemohol mať v tomto štádiu konania za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, pretože ide o podkladové rozhodnutia predbežnej povahy, a preto v súlade § 98 ods. 1 písm. g) SSP v spojení s § 7 písm. b) a písm. e), § 97 SSP a žalobu odmietol ako neprípustnú.

2.

10. Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave podal žalobca („kasačný sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g), h) a j) SSP, ktorou žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

11. Žalobca v kasačnej sťažnosti uviedol, že pre odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP neboli v prejednávanej veci splnené zákonné podmienky. Rozhodnutím o odmietnutí žaloby bez meritórneho prejednaní veci súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, svoje rozhodnutie založil v rozpore s ustálenou praxou kasačného súdu na nesprávnom právnom posúdení veci, navyše pri svojom rozhodovaní aplikoval na vec nesprávnu právnu normu. Podľa názoru žalobcu je napadnuté uznesenie krajského súdu nedostatočne odôvodnené, rozporné a nepreskúmateľné a krajský súd svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

12. Žalobca namietal, že krajský súd na vec aplikoval nesprávnu právnu normu, čím svoje rozhodnutie zaťažil vadou v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia, krajský súd vec posudzoval nesprávne podľa ustanovení § 27a a ďalších zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva, ktoré sa však na posudzovanú vec vôbec nevzťahujú. Žalobca uviedol, že nenávratný finančný príspevok na realizáciu aktivít II. fázy projektu MediPark, Košice - Fáza II, bol žalobcovi poskytnutý v programovom období 2014 - 2020 v rámci operačného programu Výskum a inovácie financovaného z európskych štrukturálnych a investičných fondov, pričom na právne vzťahy pri poskytovaní NFP v programovom období 2014-2020 sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 292/2014 Z. z., ktorý upravuje právne vzťahy pri poskytovaní príspevku v programovom období 2014 - 2020. Žalobca uviedol, že napriek jednoznačnej právnej argumentácii žalobcu a rozhodujúcim skutkovým okolnostiam uvedeným v podanej žalobe, z ktorých

bolo jasné, že projekt bol financovaný v rámci programového obdobia 2014-2020, na ktoré sa vzťahuje osobitná právna úprava na národnej aj európskej úrovni, ktorá je odlišná od právnej úpravy vzťahujúcej sa na programové obdobie 2007-2013, krajský súd vo veci svojvoľne aplikoval ustanovenia zákona č. 528/2008 Z. z., ktoré na danú vec nemožno vôbec aplikovať.

13. Žalobca zdôraznil, že závery krajského súdu sú nesprávne, zmätočné a nepreskúmateľné aj z toho dôvodu, že krajský súd v odôvodnení opakovane poukázal na údajné porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania zo strany žalobcu resp. na vec aplikoval ustanovenie § 27a zákona č. 528/2008 Z. z., vzťahujúce sa výhradne na prípady porušenia stanovených postupov vo verejnom obstarávaní. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že v posudzovanej veci nie sú žalobcovi v napadnutých správnych aktoch zo strany žalobcov 1/ a 2/ vytýkané žiadne porušenia zákona o verejnom obstarávaní, ani zmluvne či zákonom stanovených pravidiel a postupov verejného obstarávania. Žalobcovi sú vytýkané výhradne porušenia Zmluvy o poskytnutí NFP, resp. zákona č. 523/2004 Z. z. z dôvodu údajného porušenia zmluvne stanovenej povinnosti požiadať o zmenu Zmluvy o poskytnutí NFP v určenej lehote. Z uvedených dôvodov žalobca nesúhlasil s argumentáciou krajského súdu, ktorý odmietol podanú žalobu meritorne preskúmať s poukazom na to, že námietky žalobcu „je možné preskúmať až v prípadných neskorších štádiách procesu vyvodzovania dôsledkov zo zistených porušení zákona v postupe verejného obstarávateľa, ak boli, resp. budú na základe Správy vydané rozhodnutia s priamym dopadom na právne postavenie žalobcu.“

14. Žalobca rovnako nesúhlasil s argumentáciou krajského súdu poukazujúcou na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v iných veciach, ktoré nie sú v posudzovanej veci relevantné, keďže sa týkali vyhodnocovania právnych následkov správ a žiadostí vydaných postupom podľa § 27a zákona č. 528/2008 Z.z., nie podľa zákona č. 292/2014 Z.z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov.

15. Podľa názoru žalobcu rozhodnutie krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci aj z dôvodu, že je založené na výklade, podľa ktorého správa, žiadosť, ani iné materiály z vykonanej administratívnej kontroly, na základe ktorých bolo prijímateľovi NFP z európskych štrukturálnych a investičných fondov uložené podľa zák. č. 292/2014 Z. z. vrátiť poskytnutý príspevok, nemôžu byť spôsobilým predmetom preskúmania v správnom súdnictve.

16. Žalobca uviedol, že žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov, správa o zistenej nezrovnalosti a ďalšie materiály z vykonanej kontroly, na základe ktorých bola žalobcovi uložená korekcia podľa zákona č. 292/2014 Z. z. spočívajúca v povinnosti vrátiť finančnú hodnotu poskytnutého finančného príspevku vo výške stanovenej korekcie 2 % z hodnoty výdavkov v sume 141.659,74 € a 7.232,80 € sú nepochybne individuálnymi správными aktmi - rozhodnutiami, resp. opatreniami, ktoré sa bezprostredne dotýkajú a zasahujú do práv a právom chránených záujmov žalobcu. Žalobca mal za to, že žalobou napadnuté správne akty podliehajú prieskumu v rámci správneho súdnictva, pretože sa priamo dotýkajú práv a právom chránených záujmov žalobcu. Ak krajský súd napriek tomu žalobu ako neprípustnú odmietol, dopustil sa závažného procesného pochybenia a nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň znemožnil žalobcovi realizovať jeho procesné práva v takej miere, že porušil práva žalobcu na spravodlivý proces. Žalobca konštatoval, že žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov ani správu o zistenej nezrovnalosti preto nemožno považovať za vylúčené zo súdneho prieskumu v zmysle SSP, pretože na ich základe dochádza k uloženiu postihov a finančných sankcií žalobcovi, ktorý bol príjemcom finančnej podpory podľa zák. č. 292/2014 Z.z., v dôsledku čoho sú nepochybne závažným spôsobom dotknuté práva a právom chránené záujmy žalobcu ako prijímateľa NFP.

17. Žalobca zároveň žiadal kasačný súd priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok podľa § 447 SSP z dôvodu hrozby vzniku závažnej ujmy v dôsledku právnych následkov napadnutých správnych aktov; priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Žalobca uviedol, že nie je schopný uhradiť uloženú korekciu a v prípade jej nezaplatenia v dôsledku napadnutých správnych aktov bezprostredne hrozí, že voči žalobcovi budú uplatňované a vykonávané ďalšie postihy v zmysle zákona č. 292/2014 Z. z. resp. zákona č. 523/2004 Z. z. Mal za to, že v prípade nepriznania odkladného účinku

kasačnej sťažnosti môže dôjsť k nenapraviteľným následkom nielen vo vzťahu k žalobcovi, ale tiež vo vzťahu k verejnosti, študentom a zamestnancom žalobcu pôsobiaceho ako subjekt vo verejnom záujme.

3.

18. Žalovaný 1/ sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril písomným podaním zo dňa 18. decembra 2019, v ktorom navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu vzhľadom na skutočnosť, že smeruje iba proti dôvodom uznesenia Krajského súdu v Bratislave, podľa § 459 písm. c) SSP odmietol, alebo postupoval podľa § 461 SSP a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

19. Žalovaný 1/ vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že administratívnu kontrolu nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a materiály z vykonanej kontroly za rozhodnutia ovplyvňujúce práva, právom chránené záujmy a povinnosti účastníkov konania. K návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti žalovaný uviedol, že v danom prípade nie sú splnené podmienky potrebné pre jeho priznanie v zmysle § 447 SSP, pretože napadnutá správa a žiadosť nie sú vykonateľné a preto nie sú v danom štádiu konania spôsobilé spôsobiť žalobcovi ujmu.

4.

20. Žalovaný 2/ vo vyjadrení zo dňa 02. januára 2020 ku kasačnej sťažnosti uviedol, že správy a žiadosti sú len opatreniami predbežnej povahy, ktoré nemôžu mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, nie sú rozhodnutiami a ich súdne preskúmanie je preto neprípustné. Mal za to, že žiadosti žalobcu o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti nemožno vyhovieť, pretože žalobca jednoznačne nepreukázal, že by mu hrozila „závažná ujma“, a teda ujma, ktorú by vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva malo dôjsť, jeho trvanie a dôsledkom, považoval za ujmu značnú. Žalovaný 2/ žiadal, aby kasačný súd nepriznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok v zmysle § 447 SSP a kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

5.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP, preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP).

22. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

23. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

24. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu zistil skutkový stav, z ktorého vyplýva, že dňa 7. marca 2017 bola medzi žalobcom a žalovaným 1/ ako riadiacim orgánom pre Operačný program Výskum a inovácie, v zastúpení žalovaným 2/ uzatvorená Zmluva o poskytnutí NFP č. 001/2017/1.1.3/OPVai/DP podľa § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, § 25 zákona č. 292/2014 Z.z. a § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z.z., po tom, čo bola žalobcovi schválená žiadosť o poskytnutie NFP podľa zákona č. 292/2014 Z.z. Na základe Rozhodnutia o schválení NFP bol žalobcovi schválený NFP vo výške 9.675.121,72 €, čo predstavuje 95 % z celkových oprávnených výdavkov v sume 10.184.338,65 € na realizáciu aktivít projektu: „Medicínsky univerzitný vedecký park v Košiciach (MediPark, Košice - Fáza II.)“, kód projektu ITMS: 313011D103, financovaného z Európskeho fondu regionálneho rozvoja.

26. Dňa 20. novembra 2018 bol žalobcovi ako kontrolovanej osobe prípisom žalovaného 2/ č. spisu: P 3573/2018-072, č. záznamu: A 4518/2018-072 doručený Návrh správy z kontroly zo dňa 16. novembra 2018 vypracovaný žalovaným 2/ ako sprostredkovateľským orgánom v zmysle § 22 ods. 1 zákona č. 357/2015 Z.z. a § 3 ods. 1 písm. f) zákona č. 292/2014 Z.z. V návrhu správy z kontroly boli konštatované zistené nedostatky a porušenia v zmysle zistenia A029 vládneho auditu A927 K4611, spolu s návrhmi opatrení na nápravu zistených nedostatkov a na odstránenie príčin ich vzniku. Žalobca podal proti zisteným nedostatkom a navrhnutým opatreniam námietky, v ktorých žiadal prehodnotiť zistenia a závery z finančnej kontroly a zároveň žiadal o prehodnotenie definovania neoprávnenosti výdavkov v plnej výške. Na základe Správy z kontroly zo dňa 09. januára 2019 k žiadosťiam o vrátenie finančných prostriedkov, vypracovanej Výskumnou agentúrou pod č. spisu: P 3521/2019-072, č. záznamu: A 124/2019-072, boli námietky žalobcu vyhodnotené ako neopodstatnené s tým, že ako prijímateľ je povinný vrátiť finančné prostriedky.

27. Dňa 21. januára 2019 bol žalobcovi doručený správny akt žalovaného 2/ zo dňa 15. januára 2019 s názvom „VEC: Správa o zistenej nezrovnalosti č. spisu: P 3521/2019-072, č. záznamu: A 252/2019-072“, prílohou ktorého bola Správa o zistenej nezrovnalosti č. 313IP180069003 zo dňa 15. januára 2019 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 313011D103Z004 zo dňa 15. januára 2019. Na základe uvedených správnych aktov žalovaný v 2. rade žiadal žalobcu o vrátenie NFP v sume celkom 141.659,74 € s poukazom na porušenie § 31 ods. 1 písm. b) zákona č. 523/2004 Z. z. a čl. 6 bod 6.10. zmluvy o poskytnutí NFP. Dňa 22. januára 2019 bol žalobcovi doručený správny akt žalovaného 2/ zo dňa 15. januára 2019 s názvom „VEC: Správa o zistenej nezrovnalosti č. spisu: P 3521/2019-072, č. záznamu: A 231/2019-072“, prílohou ktorého bola Správa o zistenej nezrovnalosti č. 313IP180083002 zo dňa 15. januára 2019 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 313011D103Z003 zo dňa 15. januára 2019. Na základe uvedených správnych aktov žalovaný v 2. rade žiada žalobcu o vrátenie NFP v sume celkom 7.232,80 € s poukazom na porušenie § 31 ods. 1 písm. b/ zákona č. 523/2004 Z. z. a čl. 6 bod 6.10. Zmluvy o NFP.

28. Predmetom kasačného konania bolo preskúmanie uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/52/2019-225, 2S/69-74/2019-225 zo dňa 10. júla 2019 ako aj konania, ktoré mu predchádzalo. Kľúčovou otázkou sa pre kasačný súd stalo právne posúdenie možnosti súdneho prieskumu správ o zistenej nezrovnalosti a žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov, ktoré krajský súd považoval za nepreskúmateľné v správnom súdnictve.

6.

29. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 7 SSP, správne súdy nepreskúmajú

a) právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená,

b) správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak,

c) všeobecne záväzný právne predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak,

d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese,

e) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania,

- f) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania, podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti; to neplatí na rozhodnutia a opatrenia v sociálnych veciach,
- g) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,
- h) rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

31. Podľa § 139 ods. 2 Správneho súdneho poriadku v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

32. Podľa ust. § 440 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

33. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 292/2014 Z. z. tento zákon upravuje právne vzťahy pri poskytovaní príspevku v programovom období 2014 - 2020, postup a podmienky poskytovania príspevku, práva a povinnosti osôb v súvislosti s poskytovaním príspevku, pôsobnosť orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy pri poskytovaní príspevku a zodpovednosť za porušenie podmienok poskytnutia príspevku.

7.

34. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 SSP prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu vytýkaných nedostatkov napadnutého uznesenia Krajského súdu v Bratislave. Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému uzneseniu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a k nemu pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

35. Žalobca napadol kasačnou sťažnosťou z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g), h), j) SSP uznesenie krajského súdu, ktorým bola správna žaloba odmietnutá ako neprípustná podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP v spojení s § 7 písm. b) a písm. e) , § 97 SSP, pretože neboli splnené podmienky na preskúmanie opatrení žalovaného orgánu verejnej správy v rámci správneho súdnictva.

36. Kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že nesprávnym právnym posúdením sa rozumie

subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

37. Námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom, spočívajúcu v aplikácii nesprávnej právnej normy vyhodnotil kasačný súd ako dôvodnú. Z obsahu žaloby, skutkových okolností a právnej argumentácie žalobcu jednoznačne vyplýva, že nenávratný finančný príspevok na realizáciu aktivít II. fázy projektu Univerzitného vedeckého parku MediPark, Košice bol žalobcovi poskytnutý v programovom období 2014 - 2020 v rámci operačného programu Výskum a inovácie financovaného z európskych štrukturálnych a investičných fondov. Na právne vzťahy pri poskytovaní NFP v programovom období 2014-2020 sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 292/2014 Z.z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

38. Krajský súd žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia správnych aktov žalovaného 2/, meritórne nepreskúmaval a žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP ako neprípustnú odmietol z dôvodov, že správa o zistenej nezrovnalosti, žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov ani iné materiály z vykonanej administratívnej kontroly postupu zadávania zákazky, vydané podľa zákona č. 528/2008 Z. z., nemôžu mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, pretože ide o podkladové rozhodnutia predbežnej povahy. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že krajský súd vo veci aplikoval ustanovenie § 27a zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva, ktorý sa na posudzovanú vec nevzťahuje. Právna záver Krajského súdu v Bratislave je z tohto dôvodu nesprávny, nevychádza z relevantných právnych predpisov a je v rozpore s ustanovením čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Pretože krajský súd v danom prípade na vec aplikoval nesprávnu právnu normu zaťažil svoje rozhodnutie vadou v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

39. Kasačný súd uvádza, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky je jedným z princípov, ktoré predstavujú súčasť práva na riadny a spravodlivý proces, ako aj pojmu právneho štátu, povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, v správnom súdnictve s odkazom na ustanovenie § 139 ods. 2 SSP. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu potom musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na druhej strane. Nepreskúmateľné rozhodnutie tiež nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces.

40. Odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu, z ktorého nemožno zistiť, akým spôsobom krajský súd postupoval pri posudzovaní rozhodných skutočností v prejednávanej veci, nevyhovuje zákonným požiadavkám, ktoré Správny súdny poriadok kladie na obsah odôvodnenia rozhodnutia a v konečnom dôsledku takéto rozhodnutie zasahuje do základných práv účastníka správneho súdneho konania, ktorý má nárok na to, aby bola jeho vec spravodlivo posúdená. Aj keď nie je nevyhnutné, aby sa súd vysporiadal s úplne všetkými argumentmi účastníkov, vyjadrenie, ktoré bolo akceptované a malo rozhodujúci vplyv na výsledok sporu, musí byť zdôvodnené jasne a nepochybné. Úlohou krajského súdu v preskúmovacom konaní bolo posúdiť zákonnosť postupu a rozhodnutia (opatrenia) orgánu verejnej správy v medziach žaloby, pričom v danom prípade krajský súd týmto spôsobom nepostupoval. Na žalobné námietky žalobcu nereagoval relevantnou argumentáciou, pretože pri právnom posúdení veci neaplikoval právnu normu, ktorá bola pre správne vyhodnotenie a právne posúdenie uvedenej veci relevantná.

41. Kasačný súd rovnako poukazuje na nesprávnu argumentáciu krajského súdu, opierajúcu sa o judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach, v ktorých boli predmetom súdneho preskúmania správy a žiadosti vydané podľa § 27a zákona č. 528/2008 Z. z., nie podľa zákona č. 292/2014 Z.z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov.

42. Ako vyplýva z uvedeného, odôvodnenie kasačnou sťažnosťou napadnutého uznesenia nemožno považovať za presvedčivé a zákonné. Svojím postupom krajský súd porušil právo žalobcu na spravodlivý proces, ktoré vychádza z čl. 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

43. Kasačný súd záverom poukazuje na charakter kasačnej sťažnosti ako opravného prostriedku, ktorý smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, a preto nie je možné konaním pred kasačným súdom nahrádzať konanie pred krajským súdom. Každá skutková a právna otázka, ktorá je v prejednávanej veci rozhodujúca a relevantným spôsobom namietaná, musí byť predmetom posúdenia krajským súdom.

44. Podľa § 462 ods. 1 SSP ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

45. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/52/2019-225, 2S/69-74/2019-225 zo dňa 10. júla 2019 podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu, aby v zmysle vyššie uvedených právnych názorov kasačného súdu (§ 469 SSP) v odôvodnení rozhodnutia v súlade s § 139 SSP náležite objasnil právne posúdenie veci a vysporiadal sa s námietkami a argumentami účastníkov konania.

8.

46. O náhrade trov konania kasačný súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 467 odsek 1 SSP, resp. 467 ods. 3 SSP, podľa ktorého ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

47. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR jednohlasne (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.